

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2451/2018
22.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Божицара Вујичића и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Рачић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије-Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о предлогу тужиоца од 24.12.2019. године, у седници одржаној 22.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснован, предлог тужиоца од 24.12.2019. године за исправку пресуде Врховног касационог суда Рев2 2451/2018 од 22.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Врховног касационог суда Рев2 2451/2018 од 22.11.2018. године, прихвата се одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној. Преиначује се пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1771/17 од 15.03.2018. године и пресуда Основног суда у Краљеву П1 776/2016 од 22.02.2017. године, у ставовима првом и трећем изреке, тако што се одбија тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена да му накнади штету на име неисплаћених дневница које би тужилац остварио за ангажовање у копненој зони безбедности и на име неисплаћених дневница које би тужилац остварио за ангажовање у зони јавног реда и мира, за период од 05.02.2008. године до 31.12. 2010. године, са законском затезном каматом. Одбијен је захтев тужиоца да му тужена накнади трошкове парничног поступка.

Поденском од 24.12.2012. године тужилац је Врховном касационом суду поднео предлог у коме наводи да је уочио грешку у ставу трећем изреке пресуде Врховног касационог суда Рев2 2451/2018. од 22.11.2018. године, а којим је одбијен захтев тужиоца да му тужена накнади трошкове парничног поступка.

Одлучујући о предлогу тужиоца за исправљање грешке, како се у поднеску тужиоца наводи, Врховни касациони суд је нашао да предлог није основан.

Наиме, имајући у виду да је поводом ревизије коју је изјавила тужена, Врховни касациони суд одлучио пресудом Рев2 2451/2018 од 22.11.2018. године, у смислу члана

408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11,55/14, 78/18) тако што је одлучио и о трошковима поступка у ставу трећем наведене ревизијске одлуке, произилази да наводи тужиоца у поднеску од 24.12.2019. године нису основани. То што је тужилац незадовољан одлуком о трошковима спора (садржаном у ставу трећем наведене ревизијске одлуке) није оправдан разлог да Врхови касациони суд поступи у смислу члана 362. ЗПП. Сврха наведене законске одредбе на коју упућује предлог тужиоца је исправка грешке, недостатка и несагласности између преписа пресуде са изборником. Како је поводом ревизије, коју је изјавила тужена, Врховни касациони суд одлучио (ставом трећим изреке) и о трошковима спора, имајући у виду успех у спору, произилази да наводи тужиоца у поднеску од 24.12.2019. године нису основани.

Из наведених разлога, одлучено је као у изреци сходном применом члана 362. став 4. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић